

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η

138/2024

Η Ολομέλεια του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, συνήλθε σε συνεδρίαση στον συνήθη γι' αυτό τόπο την 8.7.2024 και ώρα 11:00, προκειμένου να συζητήσει επί της κατωτέρω υποθέσεως. Συγκροτήθηκε από τους: Ευτέρπη Κουτζαμάνη-Δρίλια, Πρόεδρο και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη, Σπυρίδωνα Χρυσοφώτη (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Πέτρο Τριανταφυλλίδη και Γεώργιο Βλαβιανό. Απόντες ο Αντιπρόεδρος Ιωάννης Πολίτης και το μέλος Ιωάννης Μιχελάκης, οι οποίοι είχαν κληθεί νομίμως. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ.

Αντικείμενο της συζήτησης ήταν η υπ' αριθμ. πρωτ. ΕΣΡ 5419/25.10.2023 αίτηση της υπό εκκαθάριση Δημοτικής Επιχείρησης με την επωνυμία «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ (ΔΕΡΑΛ)», αρχικού φορέα του ενημερωτικού ραδιοφωνικού σταθμού με τον διακριτικό τίτλο «ΞΕΝΙΟΣ 94,3 FM STEREO» Νομού Αττικής, και ήδη «ΕΛΛΑΔΑ FM 94,3» Νομού Αττικής, η οποία εκπροσωπείται νόμιμα από τον εκκαθαριστή αυτής Α1 και με την οποία ζητά την ανάκληση της με αριθμό 160/2022 αποφάσεως του ΕΣΡ.

Για τον έλεγχο σχηματίστηκε ο φάκελος με αριθμό 212/25.10.2023, ο οποίος ανατέθηκε στον ειδικό επιστήμονα-νομικό Αλέξανδρο Οικονόμου. Ο Ειδικός Επιστήμονας κατέθεσε την υπ' αριθμ. πρωτ. 1075/ΕΣ/3.7.2024 νομική του εισήγηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, παρέστη για λογαριασμό της αιτούσας υπό εκκαθάριση Δημοτικής Επιχείρησης (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), ο νόμιμος εκπρόσωπος και εκκαθαριστής αυτής Α1, καθώς και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της, Βασίλης Παυλόπουλος. Παρέστησαν, επίσης, οι Αντώνιος Πετρίδης και Αριάδνη Πολυχρονίου, πληρεξούσιοι δικηγόροι της εταιρείας με την επωνυμία

«HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», ιδιοκτήτριας του ραδιοφωνικού σταθμού «ΕΛΛΑΔΑ FM 94,3» Νομού Αττικής, καθώς και ο Γεώργιος Καραμπεσίνης, οικονομικός διευθυντής της εταιρείας. Ερωτηθέντες από την Πρόεδρο, οι Εκπρόσωποι δήλωσαν ότι γνωρίζουν το περιεχόμενο του φακέλου, έλαβαν δε τον λόγο και ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους. Ζήτησαν στη συνέχεια -και η Ολομέλεια δέχτηκε- να τους παρασχεθεί προθεσμία για την κατάθεση έγγραφου υπομνήματος μέχρι και την 31.7.2024, ώρα 14.00, και η συζήτηση κηρύχθηκε περαιωμένη. Η υπό εκκαθάριση επιχείρηση κατέθεσε στη Γραμματεία το υπ' αριθμ. πρωτ. 4579/31.7.2024 υπόμνημά της καθώς και τα μετά την αίτηση ανάκλησης (θεραπείας) που άσκησε προγενέστερα υπ' αριθμ. πρωτ. 327/18.1.2024 και υπ' αριθμ. πρωτ. 1120/1.3.2024 συμπληρωματικά υπομνήματά της και η εταιρεία με τη επωνυμία «HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» κατέθεσε το υπ' αριθμ. πρωτ. 4453/23.7.2024 υπόμνημα.

Την 2.9.2024 και ώρα 11.00 η Ολομέλεια συνήλθε σε διάσκεψη επί τις υποθέσεως, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου. Συγκροτήθηκε από τους: Ιωάννη Πολίτη, Αντιπρόεδρο, προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση της Προέδρου του ΕΣΡ Ευτέρπης Κουτζαμάνη-Δρίλια, η οποία είχε κώλυμα, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιγλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο, Ευτύχιο Παλλήκαρη, Σπυρίδωνα Χρυσοφώτη, Πέτρο Τριανταφυλλίδη, Γεώργιο Βλαβιανό και Ιωάννη Μιχελάκη. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ.

Το μέλος Σωκράτης Τσιγλιάς ενημέρωσε αναλυτικά για την υπόθεση τον προεδρεύοντα Αντιπρόεδρο Ιωάννη Πολίτη και το μέλος Ιωάννη Μιχελάκη, οι οποίοι δεν μετείχαν στη συνεδρίαση της 8.7.2024, αναγιγνώσκοντας την με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 5419/25.10.2023 αίτηση ανάκλησης (θεραπείας), την υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 1075/ΕΣ/3.7.2024 έγγραφη νομική εισήγηση που συνέταξε ο ειδικός επιστήμονας-νομικός Αλέξανδρος Οικονόμου, το με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 4579/31.7.2024 υπόμνημα της αιτούσας εταιρείας και τα προαναφερθέντα συμπληρωματικά της υπομνήματα, καθώς και το με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 4453/23.7.2024 υπόμνημα της εταιρείας με την επωνυμία «HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», το πρακτικό της συζήτησης στην Ολομέλεια και το σύνολο των λοιπών εγγράφων του φακέλου. Παρέστη επίσης και ο

ανωτέρω εισηγητής, ο οποίος ανέπτυξε το ζήτημα προφορικά και στη συνέχεια αποχώρησε. Ο προεδρεύων Αντιπρόεδρος Ιωάννης Πολίτης και το μέλος Ιωάννης Μιχελάκης δήλωσαν ότι ενημερώθηκαν πλήρως ως προς τα ουσιώδη σημεία της συζητήσεως της 8.7.2024 και η δήλωσή τους αυτή καταχωρίστηκε στα πρακτικά. Η Ολομέλεια, αφού μελέτησε το σύνολο των στοιχείων του φακέλου:

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

I. Νομικό Μέρος

A. Ως προς την άσκηση αιτήσεως θεραπείας:

1. Κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντάγματος: *«Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο».*

2. Στο άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι *«η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας».*

3. Κατά το άρθρο 5 παρ. 8 του Ν. 2863/2000: *«Οι αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ... αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις ... Κατά των αποφάσεων του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης μπορεί να ασκηθούν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και οι προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και τη νομοθεσία διοικητικές προσφυγές ... ».*

4. Τέλος, κατά το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999): *«Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο*

ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του, που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιєραρχική προσφυγή)».

Από τον συνδυασμό και τη λογική ερμηνεία των ρυθμίσεων αυτών συνάγονται τα ακόλουθα:

(Α) Ότι το πρόσωπο, για το οποίο εκδόθηκε βλαπτική των συμφερόντων του απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και το οποίο (εκλήθη και) έλαβε κανονικά μέρος στη σχετική διαδικασία και ανέπτυξε τους υπερασπιστικούς του ισχυρισμούς (ή-πάντως-του δόθηκε η δυνατότητα να εκθέσει τις επί της υποθέσεως απόψεις του αλλά δεν το έπραξε), δύναται μεν να υποβάλει αναφορά, κατά το άρθρο 10 του Συντάγματος (την οποία το ΕΣΡ υποχρεούται να παραλάβει) δεν δικαιούται όμως να ζητήσει την ουσιαστική επανάκριση του ίδιου ζητήματος και την ανάκληση ή τροποποίηση της εις βάρος του αποφάσεως, παρά μόνον: (α) Εάν επικαλείται νομικό ή ουσιαστικό σφάλμα αυτής που θεμελιώνεται σε (νομικώς ουσιώδη) νέα δεδομένα, ήτοι δεδομένα που διαμορφώθηκαν ή κατέστησαν γνωστά στο βλαπτόμενο πρόσωπο μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (διοικητική πράξη) και τα οποία ως εκ τούτου δεν ήταν δυνατόν να προσκομισθούν και να ληφθούν υπόψιν από το κρίναν όργανο της υποθέσεως. (β) Εάν το επικαλούμενο (βλαπτικό για τον αιτούντα) σφάλμα προκύπτει από την ίδια την διοικητική πράξη.

(Β) Ότι η τυχόν αίτηση που υποβάλλεται, εκ μέρους του βλαπτομένου, από την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, για ανάκληση ή μεταρρύθμιση αυτής χωρίς την επίκληση νέων δεδομένων ή σφάλματος που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, κατά τα προεκτεθέντα, δεν είναι παραδεκτή και γι' αυτό πρέπει να τυγχάνει αρνητικής «απαντήσεως», κατά την έννοια του άρθρου 10 του Συντάγματος, η σχετική δε «απάντηση», ανεξάρτητα από την τυπική της μορφή, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη (πρβλ. ΣτΕ 2855/2013, 4393/2013, 4519/2014, 4596/2015, 671/2016).

2. Ως προς την ανάκληση της διοικητικής πράξης

α. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 9 περ. στ' Ν. 3592/2007 (όπως προστέθηκε με το άρθρο 32 του Ν. 4109/2013), «στ'. Σε περίπτωση οριστικής παύσης ή διακοπής τουλάχιστον επί εξάμηνο της λειτουργίας ραδιοφωνικού σταθμού ή καθυστέρησης καταβολής επί τετράμηνο των αποδοχών στο 1/3 τουλάχιστον του προσωπικού ή του 1/3 των συνολικών αποδοχών του από τους υπόχρεους προς τούτο, η άδεια λειτουργίας του ραδιοφωνικού σταθμού ανακαλείται από τον ως τότε αδειούχο της.

Υστερα από αίτηση που υποβάλλεται στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης από το ήμισυ πλέον ενός τουλάχιστον των εργαζομένων - περιλαμβανομένου του 1/3 τουλάχιστον των δημοσιογράφων αν πρόκειται για ενημερωτικό σταθμό - χορηγείται σε αυτούς άδεια ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού στην αντίστοιχη συχνότητα με πρόταση του Ε.Σ.Ρ. και απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε..

Ειδικώς για την περίπτωση αυτή και κατ' εξαίρεση των οριζόμενων, στην επόμενη παράγραφο 10, το ελάχιστο καταβεβλημένο κεφάλαιο, καθώς και τα ίδια κεφάλαια των υποψηφίων και τα ποσά εγγυητικών επιστολών καθορίζονται από το Ε.Σ.Ρ. που εκτιμά τις περιστάσεις μέχρι του 35% αυτού".

β. Σύμφωνα με το άρθρο μόνο, παρ. 1 α. Ν. 261/1968: «Ατομικά διοικητικά πράξεις, εκδοθείσαι κατά παράβασιν νόμου, ανακαλούνται υπό της Διοικήσεως ελευθέρως και άνευ οιασδήποτε δια το Δημόσιον συνεπείας, εντός ευλόγου από της εκδόσεως αυτών χρόνου. Επιφυλασσομένων των ειδικώς, άλλως οριζουσών, διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, χρόνος ήσων της 5ετίας τουλάχιστον από της εκδόσεως των κατά τα άνω ανακλητέων πράξεων, εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να θεωρηθή ως μη εύλογος προς ανάκλησιν, ανεξαρτήτως τυχόν κτήσεως υπό τρίτων βάσει αυτών οιοδήποτε δικαιώματος».

II. Πραγματικό Μέρος

Με την αίτηση με αρ. πρωτ. 5419/25.10.2023 ζητείται η ανάκληση της απόφασης 358/2013, με την οποία εκδόθηκε πρόταση προς τον τότε Υπουργό Τύπου και ΜΜΕ για την μεταβολή ιδιοκτησίας του ρ/σ «ΞΕΝΙΟΣ 94,3 FM STEREO» Νομού Αττικής και την αντικατάσταση της εταιρείας «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ» με νομικό πρόσωπο συνεστημένο από τους εργαζόμενους στο ραδιοφωνικό σταθμό. Οι εργαζόμενοι συνέστησαν μεταγενέστερα εταιρεία, η οποία σήμερα φέρει την επωνυμία «HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», και αποτελεί πλέον την ιδιοκτήτρια του ρ/σ, που έχει ήδη μετονομαστεί σε «ΕΛΛΑΔΑ FM 94,3».

Προηγήθηκε η έκδοση της (επίσης προσβαλλόμενης) απόφασης 160/2022 του ΕΣΡ με την οποία απορρίφθηκε κατά πλειοψηφία αίτηση ανακλήσεως της απόφασης 358/2013 με το εξής σκεπτικό: « (...) το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι του ρ/σ Ξένιος που αιτήθηκαν την εφαρμογή της σχετικής διατάξεως δεν ήταν εργαζόμενοι δεν επαληθεύεται από τα γεγονότα, ως ήδη αναφέρθηκε ανωτέρω. Ορθώς κρίθηκε ότι η αίτηση ήταν παραδεκτή, ως υποβληθείσα από 48 επί συνόλου 62 εργαζόμενων, μεταξύ των οποίων 16 επί συνόλου 21 δημοσιογράφων. Άρα πληρούνταν ο όρος του νόμου κατά τον οποίο η αίτηση υποβάλλεται από το το ήμισυ πλέον ενός τουλάχιστον των εργαζομένων - περιλαμβανομένου του 1/3 τουλάχιστον των δημοσιογράφων, εφόσον πρόκειται για ενημερωτικό σταθμό [και όχι από το ήμισυ αυτών, όπως επικαλείται κατ' επανάληψη και εσφαλμένως ο αιτών].

Οι κρίσεις των επικαλούμενων από τον αιτούντα δικαστικών αποφάσεων αφορούσαν ιδιωτικές διαφορές μεταξύ των δύο πλευρών (εργαζομένων και Διοίκησης) ως προς τις οφειλόμενες στον κάθε εργαζόμενο αποδοχές και δεν θίγουν το πραγματικό γεγονός του εάν οι καταθέσαντες την αίτηση ενώπιον του ΕΣΡ ήταν ή όχι τυπικά εργαζόμενοι κατά το επίδικο διάστημα της υποβολής της αίτησης ή όχι. Ουδόλως το ΕΣΡ είχε την υποχρέωση να ερευνήσει την ιδιαιτερότητα της περίπτωσης του συγκεκριμένου σταθμού, δηλ. εάν οι προσλήψεις των εργαζομένων είχαν γίνει νόμιμα, εάν πράγματι προσέφεραν υπηρεσία ή, τέλος, εάν κάποιοι εργαζόμενοι επικαλούνταν νόμιμα την δημοσιογραφική ιδιότητα» (σελ. 4 της απόφασης).

Με το από 18.1.2024 υπόμνημά του, ο αιτών, εκκαθαριστής της «ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ», υποβάλλει νέα στοιχεία που εμφανίστηκαν μετά την έκδοση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης και για τον λόγο αυτό η αίτηση θεραπείας θεωρείται παραδεκτή. Με το από 1.3.2024 συμπληρωματικό υπόμνημά του, ο αιτών επικαλείται τις διατάξεις περί ανακλήσεως των διοικητικών πράξεων υποστηρίζοντας ότι η προσβαλλόμενη αποτελεί παράνομη δυσμενή για τον ίδιο διοικητική πράξη, η οποία πρέπει να ανακληθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος, επειδή παραβιάζεται το δεδικασμένο δικαστικών αποφάσεων

με τις οποίες κρίθηκε ότι «οι συμβάσεις εργασίας των εργαζομένων [και] η ασκηθείσα από αυτούς επίσχεση εργασίας έχουν δικαστικά κριθεί αμετακλήτως ως άκυρες».

III. Υπαγωγή

Στην υπό κρίση περίπτωση, η ρητή απορριπτική πράξη δια της οποίας εκδηλώνεται άρνηση της Διοίκησης να ανακαλέσει προηγούμενη εκτελεστή πράξη της δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα, παρά μόνον εάν εκδοθεί μετά νέα ουσιαστική έρευνα της υποθέσεως, η οποία στηρίζεται σε εξέταση νέων στοιχείων. (Ολ. ΣτΕ 1748/2016, ΣτΕ 4393, 4394/2013, 3562/2013 κλπ). Εξ άλλου, η από νομική άποψη επανεξέταση μίας υποθέσεως, χωρίς να εκτιμηθούν και νέα πραγματικά στοιχεία, δεν αποτελεί νέα έρευνα που προσδίδει εκτελεστότητα στη νέα πράξη (ΣτΕ 151/2018, 1769/2013 κλπ). Εν προκειμένω, αφού το ΕΣΡ επανεξέτασε νομικώς τα εγειρόμενα ζητήματα νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης-απόφασης, δίχως να υπεισέλθει σε ουσιαστική διερεύνηση νέων προσκομιζόμενων στοιχείων, δηλαδή δεν προέβη σε επανέλεγχο ουσίας, αλλά σε νομική επαναξιολόγηση της ορθότητας του νομικού της συλλογισμού, το αποτέλεσμα είναι ότι η υπ' αριθμ. 160/2012 απόφαση του ΕΣΡ, δια της οποίας εκφράζεται η άρνηση της Διοίκησης να ανακαλέσει την προγενέστερη εκτελεστή της πράξη, δεν διαθέτει πλέον εκτελεστότητα και αφ' ενός δεν δύναται να ακυρωθεί δια της άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφ' ετέρου δεν δύναται να ανακληθεί δια της καταθέσεως αιτήσεως ανάκλησης ενώπιον του ΕΣΡ. Για τους λόγους αυτούς η υπό κρίση αίτηση ανάκλησης ασκείται απαραδέκτως. Παρεμπιπτόντως, υπογραμμίζεται ότι ούτε η υπ' αριθμ. 160/2022 απόφαση του ΕΣΡ, ούτε και η υπ' αριθμ. 358/2013 απόφαση του ΕΣΡ δύναται να προσβληθούν ενώπιον του ΣτΕ κατά τον παρόντα χρόνο, η πρώτη ένεκα του μη εκτελεστού χαρακτήρα της και η δεύτερη ένεκα της παρόδου της νόμιμης προθεσμίας για την προσβολή της.

Εξ άλλου στην προκειμένη περίπτωση, ως προς την εξέταση της όψιμης προσκομιδής νέων στοιχείων ικανών να επιδράσουν ουσιαστικώς στην κρίση του ΕΣΡ και να ανατρέψουν τον τεκμηριωμένο νομικό συλλογισμό, πρέπει να υποστηριχθεί ότι η εκ μέρους του αιτούντος εκκαθαριστή επίκληση των υπ' αριθμ. 436/2023 και 956/2023 αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της υπ' αριθμ. 275/2022 διάταξης της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών δεν συνιστούν νέα στοιχεία. Και

τούτο, διότι η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 160/2022 απόφαση του ΕΣΡ έχει κρίνει κατά τρόπο δεσμευτικό ότι «οι κρίσεις των επικαλούμενων από τον αιτούντα δικαστικών αποφάσεων δεν θίγουν το πραγματικό γεγονός του εάν οι καταθέσαντες την αίτηση ενώπιον του ΕΣΡ ήταν ή όχι τυπικά εργαζόμενοι κατά το επίδικο διάστημα της υποβολής της αίτησης», δοθέντος άλλωστε ότι η ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση προκρίνει την πολλαπλώς αποδεδειγμένη και συνομολογημένη πραγματική σχέση εργασίας τους (de facto) ως θεμέλιο της κρίσιμης ιδιότητάς τους ως εργαζομένων και επομένως έχουν ασυναφή χαρακτήρα οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων επί της εγκυρότητας των καταρτισθεισών συμβάσεων εργασίας, οπότε τα νέα στοιχεία που προσκομίζει ο αιτών στα πλαίσια της παρούσας αίτησης ανάκλησης δεν πρέπει να θεωρηθούν από το ΕΣΡ ως ουσιώδη για την ανατροπή της ρητώς εκπεφρασμένης κρίσης του.

Συνεπώς, το επικαλούμενο κατά τον αιτούντα νομικό σφάλμα δεν μπορεί να επανακρίνεται και να επαναξιολογείται στο διηνεκές, αφού ήδη έχει κριθεί δύο φορές (αποφάσεις ΕΣΡ 358/2013 και 160/2022) και οι ανωτέρω αποφάσεις δεν έχουν ποτέ προσβληθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Σε κάθε περίπτωση, η ανάκληση της ραδιοφωνικής άδειας από τη ΔΕΡΑΛ, μέσω της υπό κρίση 160/2022 απόφασης του ΕΣΡ, δεν στηρίχθηκε αποκλειστικά και μόνο στην αιτιολογική βάση της μη καταβολής των οφειλόμενων αποδοχών προς τους εργαζομένους της, αλλά στηρίχθηκε στο αποδεδειγμένο και συνομολογημένο πραγματικό γεγονός ότι κατά τον επίμαχο χρόνο (2013) ο ραδιοφωνικός σταθμός τότε «ΞΕΝΙΟΣ 94,3 FM STEREO» είχε ήδη παύσει να λειτουργεί από ετών, στον δε παρόντα χρόνο, όπου επανυποβάλλεται η τρίτη συναπτή αίτηση ανάκλησης από τον αιτούντα, η δημοτική επιχείρηση ευρίσκεται επί δώδεκα έτη σε εκκαθάριση, λειτουργούσα μόνο για τις ανάγκες και το σκοπό της εκκαθάρισης και όχι στην αναβίωση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και η διακοπή της λειτουργίας του ραδιοφωνικού σταθμού αρκεί από μόνη της, κατά τη σαφή σχετική νομοθετική πρόβλεψη να επιφέρει την έννομη συνέπεια της διακοπής της δημοσίου δικαίου έννομης σχέσης μεταξύ του Κράτους και της ΔΕΡΑΛ, αφού έπαυσε η αδιάλειπτη λειτουργία του ως άνω δημοτικού ραδιοφωνικού σταθμού (άρθρο 11 παρ. 4 του νόμου 3592/2007). Καθίσταται δηλαδή προφανές ότι η ΔΕΡΑΛ, τελώντας σε μία πολυετή διαδικασία εκκαθάρισης ουδεμία έννομη αξίωση έχει προς επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση του έτους 2013, οπότε και είχε ήδη παύσει να ανταποκρίνεται προσηκόντως στις απαιτήσεις του ραδιοφωνικού κανονιστικού πλαισίου, έχοντας έτσι

οριστικά και αμετάκλητα απωλέσει το δικαίωμά της να χρησιμοποιεί τη συχνότητα των 94,3 MHz. Επισημαίνεται ότι το περιεχόμενο κατ' ουσίαν της υπ. αριθμ. 160/2022 απόφασης της Ολομέλειας του ΕΣΡ έχει εκ νέου ελεγχθεί από το ΕΣΡ στο πλαίσιο τόσο της υπ' αριθμ. 526/11.11.2013, όσο και της υπ' αριθμ. 358/2.7.2013 αποφάσεων του ΕΣΡ, οι οποίες αμφότερες απέρριψαν τις αντίστοιχες αιτήσεις ανακλήσεως του εκκαθαριστή της δημοτικής επιχείρησης με ταυτόσημο νομικό σκεπτικό, καθιστώντας την πάγια και επαναλαμβανόμενη νομική κρίση του ΕΣΡ δικονομικά απρόσβλητη στον παρόντα χρόνο. Διευκρινίζεται ότι η υπό εκκαθάριση ραδιοφωνική επιχείρηση δεν μπορεί να μεταβιβάσει αυτή σε άλλον, αφού δεν κατέχει νόμιμα και δεν λειτουργεί αδιάλειπτα, καθώς η άδεια λειτουργίας δεν συνιστά αντικείμενο παθητικής κτήσης, αλλά ενεργού έννομης σχέσης.

Περαιτέρω, στην παρούσα υπόθεση, επισημαίνεται ότι η κρίση των πολιτικών δικαστηρίων για την εγκυρότητα ή μη της επίσχεσης και τη νομιμότητα του αιτήματος καταβολής οφειλομένων μισθωμάτων προς τους τέως εργαζόμενους της ΔΕΡΑΛ συνιστούν προδήλως ασυναφείς κρίσεις, καθώς η διάγνωση της πλήρωσης των προϋποθέσεων της εφαρμοστέας διάταξης του άρθρου 32 του νόμου 4109/2013 δεν εξαρτάται από την απόδειξη των ανωτέρω. Επιπλέον, το σύνολο των προσκομιζόμενων αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων αναγνωρίζουν ότι οι σαράντα οκτώ (48) αιτούντες, οι οποίοι ζήτησαν τη μεταβολή της ιδιοκτησίας του ρ/σ «ΞΕΝΙΟΣ 94,3 FM STEREO» Νομού Αττικής και την αντικατάσταση της εταιρείας «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ» με νομικό πρόσωπο το οποίο συνέστησαν μεταγενέστερα, που σήμερα φέρει την επωνυμία «HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και αποτελεί πλέον την ιδιοκτήτρια του ρ/σ, που έχει ήδη μετονομαστεί σε «ΕΛΛΑΔΑ FM 94,3» απασχολούνταν πράγματι στη δημοτική επιχείρηση, σε κάθε περίπτωση, με απλή σχέση εργασίας και παρείχαν τακτικώς τις υπηρεσίες τους προς την εργοδότη επιχείρηση, χωρίς αυτές οι υπηρεσίες τους να αποκρούονται από τη Διοίκηση (βλ. την επικαλούμενη από τον ίδιο τον αιτούντα υπ' αριθμ. 2672/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, στην οποία ρητώς αναγνωρίζεται το πραγματικό γεγονός της de facto παροχής εργασίας από αυτούς προς την επιχείρηση). Η διαπιστωθείσα ακυρότητα των συμβάσεων εργασίας των αιτούντων στο πλαίσιο αστικών δικών λόγω της πρόσληψής τους, κατά παράβαση του άρθρου 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος, επιδρά στο εκεί κρινόμενο ζήτημα των οφειλόμενων μισθών και επιδομάτων και παράγει δεδικασμένο αποκλειστικά ως προς το εκεί κρινόμενο ζήτημα

της εγκυρότητας των συμβάσεων εργασίας τους μεταξύ των διαδίκων μερών στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων, αλλά όχι του Ελληνικού Δημοσίου και της συσταθείσας εταιρείας των σαράντα οκτώ αιτούντων και δεν ασκεί καμία ουσιώδη επίδραση επί της κρίσης της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής (ήτοι του ΕΣΡ) σε σχέση με τη διάγνωση της συνδρομής της πραγματικής ιδιότητας των εργαζομένων στη δημοτική επιχείρηση στο πρόσωπο των σαράντα οκτώ αιτούντων. Συναφής με το νομικό ζήτημα της αναγνώρισης της ιδιότητας των εργαζομένων και των έννομων δικαιωμάτων που εξ αυτής απορρέουν σε πρόσωπα που απασχολούνται με απλή σχέση εργασίας ένεκα της άκυρης πρόσληψής τους σε δημοτική αρχή παρίσταται η υπ' αριθμ. 4/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, που επιλύει με σαφήνεια τα εριζώμενα νομικά ζητήματα που ανέκυπταν, η οποία κρίνει ότι σε περίπτωση που παρά την ακυρότητα η σύμβαση εργασίας συνεχίσει να λειτουργεί για ορισμένο χρονικό διάστημα, όπου ο εργαζόμενος συνεχίζει να παρέχει στον εργοδότη τη συμφωνηθείσα εργασία του, υφίσταται απλή σχέση εργασίας, δηλαδή η πραγματική κατάσταση που δημιουργείται από την παροχή εξαρτημένης εργασίας, ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή το κύρος της σύμβασης εργασίας, οπότε και ο μισθωτός αποκτά αξίωση με βάση τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό (άρθρο 904 εδ. α ΑΚ). Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή και επί του Δημοσίου και γενικότερα επί φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, χωρίς να προβλέπεται κάποια εξαίρεση, ούτε ακόμη και με τις διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 2 και 6 του Συντάγματος που απαγορεύουν την πρόσληψη υπαλλήλου σε μη νομοθετημένη σχέση, κλπ.

Επιπροσθέτως, σχετικά με τον ανεπίτρεπτο χαρακτήρα της αιτούμενης ανάκλησης ευμενούς ατομικής διοικητικής πράξης ένεκα της παρέλευσης του ευλόγου χρόνου από την έκδοσή της και της μη συνδρομής υπέρτερου λόγου δημοσίου συμφέροντος λεκτέα τα ακόλουθα: Η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 160/2022 απόφαση του ΕΣΡ τυγχάνει μία ευμενής ατομική διοικητική πράξη ως προς το κρινόμενο σκέλος της κατά το οποίο ο αιτών ζητά την ανάκληση χορήγησης άδειας ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας σε ένα σύνολο σαράντα οκτώ αρχικών αιτούντων. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου οι ευμενείς διοικητικές πράξεις ανακαλούνται, εφόσον είναι παράνομες, μέσα σε εύλογο χρόνο από την έκδοσή τους (βλ. ΣτΕ 2412/2018, 1931/2015, 4225/2013, 3269/2010 κ.α.) υπό τον όρο της αιτιολόγησης της ενέργειας αυτής με αναφορά σε συγκεκριμένα περιστατικά ή στοιχεία, η ύπαρξη ή η έλλειψη των οποίων στη συγκεκριμένη περίπτωση, σε συνάρτηση με το ισχύον κατά την έκδοση της ανακαλούμενης πράξης νομικό καθεστώς θεμελιώνει την διαπιστούμενη παρανομία

και κατ' ακολουθίαν τη συνδρομή νόμιμου λόγου ανάκλησης. Τέτοια νομική πλημμέλεια που επιτρέπει την ανάκληση συνιστά και η πλάνη περί τα πράγματα, εφόσον η διαπίστωση ορισμένης κατάστασης ή η συνδρομή ή η έλλειψη ορισμένων πραγματικών περιστατικών αποτελούσε κατά νόμον προϋπόθεση έκδοσης της ανακαλούμενης πράξης ή νόμιμο στοιχείο κρίσης για τη διαμόρφωση του περιεχομένου της, η ύπαρξη ή η έλλειψη του οποίου στη συγκεκριμένη περίπτωση, σε συνάρτηση με το ισχύον κατά την έκδοση της ανακαλούμενης πράξης νομικό καθεστώς θεμελιώνει τη διαπιστούμενη παρανομία και κατ' ακολουθία τη συνδρομή νόμιμου λόγου ανάκλησης (βλ. ΣτΕ 2414, 2689/2011, 1624/2012, 4225/2013, 2412/2018 κλπ). Αντίθετα, μόνη η διαφορετική εκτίμηση των αυτών πραγματικών περιστατικών, τα οποία το οικείο διοικητικό όργανο έλαβε υπόψη κατά την έκδοση της πράξης δεν συνιστά κατ' αρχήν νόμιμο λόγο ανάκλησης.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν ζητείται στην πραγματικότητα η ανάκληση της υπ' αριθμ. 160/2022 απόφασης του ΕΣΡ, καθώς τυγχάνει μη εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά ζητείται η ανάκληση της προγενέστερης υπ' αριθμ. 358/2013 απόφασης του ΕΣΡ, ήτοι η εκτελεστή διοικητική πράξη δια της οποίας επί ένδεκα συναπτά έτη παρήχθησαν και συνεχίζουν να παράγονται πολλαπλά θετικά έννομα αποτελέσματα τόσο για τους αρχικώς αιτούντες και νυν μετόχους της εταιρείας με την επωνυμία «HELLAS MEDIA GROUP ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», οι οποίοι έχουν δικαιολογημένα επενδύσει κεφάλαιο και χρόνο στην εξασφάλιση της επιτυχούς και γόνιμης λειτουργίας του ραδιοφωνικού τους σταθμού εντός του ανταγωνιστικού πεδίου του Νομού Αττικής, αλλά και για τον ευρύτατο κύκλο των καλόπιστων τρίτων προσώπων που απασχολεί η εταιρεία τους, ήτοι τους 62 εργαζόμενούς της και τις οικογένειές τους, τους εξωτερικούς συνεργάτες τους, τους δημοσιογράφους τους και τους πολυάριθμους αντισυμβαλλομένους τους. Η παρέλευση πλέον των ένδεκα ετών από την έκδοση της διοικητικής πράξης, της οποίας η ανάκληση ζητείται, υπερβαίνει προδήλως τον εύλογο χρόνο εντός του οποίου δίδεται, άνευ εξαιρετικά αυξημένων δικαιοκρατικών εγγυήσεων στη Διοίκηση, η ευχέρεια να ανακαλεί ευμενείς διοικητικές πράξεις, καθώς η παρέλευση ένδεκα ετών από την έκδοση της ευμενούς διοικητικής πράξης όχι μόνο υπερβαίνει κατά πολύ την πενταετία που συνήθως τίθεται από τη νομολογία ως ασφαλές κριτήριο διάγνωσης της προέλευσης του ευλόγου χρόνου, αλλά πέραν όλων συνιστά ένα μακρόχρονο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο εμπεδώνεται απόλυτα η εμπιστοσύνη της διοικούμενης εταιρείας τους προς τη Διοίκηση και

αποκρυσταλλώνονται εκτεταμένα και πολύπλευρα αποτελέσματα σε οικονομικό, δημοσιονομικό, βιωτικό και διαχειριστικό επίπεδο για έναν ευρύ κύκλο προσώπων. Με δεδομένη την πρόδηλη παρέλευση του εύλογου χρόνου από την έκδοση της κρινόμενης διοικητικής πράξης, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, ανάκληση ευμενούς πράξης ως παράνομης μετά την πάροδο του ευλόγου χρόνου κατ' αρχάς δεν επιτρέπεται, καθώς θα έπληττε καίρια την προστατευόμενη εμπιστοσύνη του διοικουμένου προς τη διοικητική δράση. Ωστόσο, αποκλειστικά και μόνο αν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, υπό τη συνδρομή των οποίων κρίνεται δικαιοκρατικά υπερέχουσα η διασφάλιση της αρχής της νομιμότητας και της ασφάλειας του δικαίου, έναντι των συμφερόντων και της εμπιστοσύνης του διοικουμένου, τότε επιτρέπεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις και καθ' υπέρβαση του ευλόγου χρόνου η ανάκληση ευμενούς πράξεως ως παράνομης. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, επιτρέπεται η ανάκληση ευμενούς διοικητικής πράξης πέραν της παρέλευσης του ευλόγου χρόνου ανάκλησής της, εφόσον η Διοίκηση έχει ως σκοπό να προστατεύσει ή να επιδιώξει δημόσιο συμφέρον με τον τρόπο αυτό (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 2756/2015, 2616/2012, 3047/2002 κλπ). Στην προκειμένη περίπτωση και με δεδομένα τα προεκτεθέντα, ο αιτών αποτυγχάνει προδήλως να θεμελιώσει και να τεκμηριώσει επαρκώς τη συνδρομή υπέρτερου λόγου δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος θα αξιολογηθεί κατά την κρίση του ΕΣΡ ως πλέον βαρύνων εν σχέσει με την αντισταθμιζόμενη αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικουμένων και της αρχής της ασφάλειας του δικαίου επί εκζητούμενης ανάκλησης ευμενούς διοικητικής πράξης της οποίας η έκδοση ανάγεται σε χρόνο πλέον της δεκαετίας. Κατά τα προεκτεθέντα, η υποχρέωση σεβασμού των δικαστικών αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων δεν δύναται να αναγνωρισθεί ως λόγος δημοσίου συμφέροντος, με τον τρόπο που ο αιτών κατασκευάζει τη νομική επιχειρηματολογία του. Εν προκειμένω, πρέπει να αναδειχθεί η επιχειρηματολογία του αιτούντος ανάμεσα στην υποχρέωση ανάκλησης διοικητικής πράξης που ανακύπτει στο πλαίσιο συμμόρφωσης της Διοίκησης με ακυρωτική της προσβαλλόμενης πράξης απόφαση και στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης να αξιολογήσει ελεύθερα αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες στην κρινόμενη περίπτωση εκδόθηκαν μεταξύ έτερων διαδικών και έκριναν επί κατ' ουσίαν ασυναφούς νομικού ζητήματος, μη παράγοντας λόγω έλλειψης ταυτότητας διαδικών και ταυτότητας αντικειμένου της διαφοράς κανενός είδους δεδικασμένο σε σχέση με την εδώ αναφερόμενη διοικητική διαφορά. Ειδικότερα, ούτε η νέα εταιρεία εργαζομένων, αλλά

ούτε και το Ελληνικό Δημόσιο αποτελούσαν διάδικα μέρη των αστικών διαφορών, επί των οποίων εκδόθηκαν οι επικαλούμενες πολιτικές αποφάσεις, συνεπώς αμφότερες οι πλευρές δεν δεσμεύονται από το δεδικασμένο, το οποίο παρήχθη μεταξύ έτερων δυαδίκων, σε διακριτή δικαιοδοσία και με διαφορετική ταυτότητα αντικειμένου. Στην παρούσα υπόθεση συντρέχει πειστικός λόγος δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος συνηγορεί υπέρ της διατήρησης της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξης και της συνέχισης λειτουργίας της επί πολλά έτη και υγιώς λειτουργούσας ραδιοφωνικής εταιρείας των εργαζομένων. Επιπλέον, παγίως έχει νομολογηθεί ότι η Διοίκηση δεν μπορεί να ανακαλεί πέραν του ευλόγου χρόνου τις ευμενείς διοικητικές πράξεις της, όταν δια της ανάκλησης ανατρέπονται συλλήβδην τα δικαιώματα των καλόπιστων τρίτων που απέρρευσαν από την έκδοσή τους (ΣτΕ 612/2012 κλπ). Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ακόμα και όταν έχει εμφιλοχωρήσει δόλια ενέργεια του διοικούμενου κατά την έκδοση παράνομης ευμενούς διοικητικής πράξεως, όταν εξ αυτής παράγονται δικαιώματα και θετικές έννομες συνέπειες για καλόπιστους τρίτους, τότε κατά τις γενικές αρχές της ανάκλησης, δεν επιτρέπεται η ανάκληση της πράξης αυτής. Η Διοίκηση δεν μπορεί μετά την πάροδο του ευλόγου χρόνου να προβεί στην ανάκληση ευμενούς διοικητικής πράξης, δυνάμει της οποίας τρίτα πρόσωπα έχουν καλοπίστως αποκτήσει δικαιώματα ή έχουν υπέρ τους γεννηθεί θετικές έννομες συνέπειες, ανατρέποντας με τον τρόπο αυτό ριζικά τα κατοχυρωμένα δικαιώματά τους (ΣτΕ 2341/1987, 925/1975, 2321/1968 κλπ). Στην προκειμένη περίπτωση, πέραν των αρχικών αιτούντων εργαζομένων, που αποτέλεσαν αργότερα μετόχους της εταιρείας τους, από την έκδοση των προσβαλλομένων διοικητικών πράξεων που ευρίσκονται σε ισχύ επί ένδεκα συναπτά έτη, έχουν γεννηθεί ευρύτατες και πολυετώς αποκρυσταλλωμένες θετικές συνέπειες και έχουν αντιστοίχως γεννηθεί και εμπεδωθεί δικαιώματα από την παγιωμένη συνθήκη που διαμόρφωσε η έκδοση των προσβαλλομένων, για έναν σημαντικό κύκλο ατόμων, ήτοι για το σύνολο των εργαζομένων και των νέων μετόχων της εταιρείας τους, αλλά και των πολυάριθμων συνεργατών και αντισυμβαλλομένων τους, οι οποίοι καλοπίστως παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην εταιρεία των εργαζομένων και συναλλάσσονται παντοιοτρόπως μαζί της. Κατά τον παρόντα χρόνο, ο ραδιοφωνικός σταθμός των εργαζομένων, όπως βασίμως ισχυρίζονται, λειτουργεί με πλήρες πρόγραμμα ειδησεογραφικού χαρακτήρα, αναπτύσσει έμφαση στην αθλητική δημοσιογραφία, με ίδρυση και ανάπτυξη καταρτισμένου υπομημάτος αθλητικού ρεπορτάζ, διαθέτει διοικητική αυτοτέλεια, πολυάριθμο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων, άρτια δημοσιογραφική στελέχωση,

εκσυγχρονισμένες υλικοτεχνικές υποδομές, επικερδείς συνεργατικές σχέσεις με δημοσιογράφους και αθλητικογράφους, ως ενημερωτικός σταθμός για τον νομό Αττικής.

Όπως αποδεικνύουν τα ετήσια στοιχεία που ο σταθμός αυτός προσκομίζει ετησίως στο ΕΣΡ, η εταιρεία των εργαζομένων τυγχάνει ένας πλήρως λειτουργικός, επιχειρησιακά βιώσιμος και οικονομικά εύρωστος φορέας. Σήμερα, η εταιρεία «HELLAS MEDIA GROUP IKE» εκτός από τους εταίρους που την απαρτίζουν (19 άτομα), απασχολεί έναν αριθμό εξήντα (60) ατόμων ως εργαζόμενους, συνεργάτες, εξωτερικούς ρεπόρτερς κλπ, πολλοί εκ των οποίων είναι δημοσιογράφοι-μέλη της ΕΣΗΕΑ. Επιπρόσθετα στα ανωτέρω, ο εν λόγω ραδιοφωνικός σταθμός έχει αναπτύξει διαδικτυακή τηλεόραση (WEB TV) με τον τίτλο «ELLADA TV», με έμφαση στην ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας. Προς επίρρωση όλων των ανωτέρω, προσκομίζει ενώπιον του ΕΣΡ το εβδομαδιαίο πρόγραμμά του, τον πίνακα προσωπικού του, δηλώσεις των υπευθύνων του ενημερωτικού και του αθλητικού του τομέα, ενδεικτικές συμβάσεις συνεργασίας με διακεκριμένους δημοσιογράφους και με ραδιοφωνικούς σταθμούς και επιχειρηματικούς φορείς της περιφέρειας και του εξωτερικού.

Τέλος, ανεξαρτήτως των ανωτέρω εκτεθέντων, ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι υφίσταται δεδικασμένο ως προς την ανυπαρξία της ιδιότητας των εργαζομένων του υπόψη ρ/σ και η τήρησή του αποτελεί λόγο δημοσίου συμφέροντος και οδηγεί σε υποχρέωση ανακλήσεως της αρχικής πράξεως 358/2013, πρέπει καταρχήν να αναφερθεί ότι η πράξη αυτή του ΕΣΡ ήταν νόμιμη και όχι παράνομη. Και τούτο, διότι ως παράνομη χαρακτηρίζεται μία πράξη που πάσχει από ακυρότητα και η οποία, εάν προσβαλλόταν με αίτηση ακυρώσεως θα ακυρωνόταν. Τούτο όμως δεν συμβαίνει διότι, όπως συνομολογεί και στο Υπόμνημά του ο αιτών, η τυχόν «παρανομία» της απόφασης 358/2013 του ΕΣΡ είναι επιγενόμενη και συνδέεται με την έκδοση των προαναφερθεισών δικαστικών αποφάσεων. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον για τον αιτούντα εκκαθαριστή η προσβαλλόμενη χαρακτηρίζεται παράνομη δυσμενής πράξη, η ανάκλησή της εμποδίζεται από τα δικαιώματα των εργαζομένων που, λόγω της παρόδου μεγάλου χρονικού διαστήματος από τη σύστασή τους, δεν μπορούν να ανατραπούν (πρβλ. Πρεβεδούρου, Η ανάκληση των διοικητικών πράξεων, υπό Β.1.β, <https://www.prevedourou.gr>).

Επομένως, εφαρμοζομένης της αναφερθείσας νομολογίας του ΣτΕ, η ανάκληση της απόφασης 358/2013 του ΕΣΡ πέραν της παρέλευσης ευλόγου χρόνου, με δεδομένο ότι

η απόφαση αυτή έχει επικυρωθεί και με τις επακολουθήσασες αποφάσεις του ΕΣΡ 526/2013 και 160/2022, δεν επιτρέπεται, εφόσον έχουν απορρεύσει δικαιώματα των διοικουμένων. Εν προκειμένω, οι εργαζόμενοι λειτούργησαν τον δημοτικό ραδιοφωνικό σταθμό επί οκτώ (8) έτη από την εκχώρηση της άδειας σε αυτούς – δηλ. από το 2014 μέχρι την κατάθεση της αιτήσεως ανακλήσεως κατά το 2021 του εκκαθαριστή. Ακόμα και εάν το εύλογο χρονικό διάστημα που ξεπερνά την πενταετία μπορεί να κριθεί κατά περίπτωση, το γεγονός ότι αποκτήθηκαν δικαιώματα από τους εργαζόμενους δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Συναφώς κρίθηκε, πλην της μειοψηφίας ενός μέλους, από την πλειοψηφήσασα άποψη του ΕΣΡ στην υπ' αριθμ. 160/2022 απόφασή του, ότι αφ' ενός η κρινόμενη αίτηση ανακλήσεως πρέπει να απορριφθεί, αφ' ετέρου η αιτούσα να υποχρεωθεί να αποκαταστήσει τη νομιμότητα ως προς τα πρόσωπα που ελέγχουν το εταιρικό κεφάλαιο και τη λειτουργία του σταθμού σε πρόσωπο που δεν περιλαμβάνεται στους αρχικώς εργαζόμενους.

Επικουρικώς, αναφέρεται ότι ο ισχυρισμός του αιτούντος περί εσφαλμένης κρίσεως της απόφασης 526/2013 (εκδοθείσας επί αιτήσεως θεραπείας κατά της απόφασης 358/2013) ως προς το ότι παραβλέφθηκε η μη ευθύνη του εργοδότη για τη διακοπή λειτουργίας του σταθμού, δεν μπορεί να γίνει δεκτός, διότι κατά την γραμματική ερμηνεία της εφαρμοστέας διάταξης το ΕΣΡ όφειλε να ελέγξει το αντικειμενικό γεγονός της μη λειτουργίας ενός σταθμού και όχι τους λόγους διακοπής λειτουργίας.

Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής του νόμου, δηλ. την υποβολή αιτήσεως από συγκεκριμένο αριθμό εργαζομένων, η τήρησή της από το ΕΣΡ δεν αμφισβητείται κατά το χρονικό σημείο της αρχικώς εκδοθείσας πράξης, πολλώ δε μάλλον που στην μεταγενέστερη απόφαση 526/2013 επί αιτήσεως θεραπείας απορρίφθηκαν ισχυρισμοί περί των νομικών ζητημάτων των συμβάσεων εργασίας των εργαζομένων.

Κατά συνέπεια, η ανάκληση της απόφασης 358/2013 δεν είναι δυνατή για λόγους προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων των εργαζομένων που ανέλαβαν τη λειτουργία του σταθμού από το έτος 2014 και η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα, τυχόν δε ανατροπή των δικαιωμάτων των εργαζομένων και του ανθηρού σήμερα ραδιοφωνικού του σταθμού, θα οδηγούσε σε άτοπα και ανεπιεική αποτελέσματα, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προηγούμενος δημοτικός ραδιοφωνικός σταθμός χρεωκόπησε, διέκοψε την αδιάλειπτη λειτουργία του, έπαυσε τις πληρωμές του εν γένει προς τρίτους και άφησε απλήρωτους τους εργαζόμενους επί μακρόν και τέθηκε σε εκκαθάριση.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ**

Απορρίπτει ομοφώνως την αίτηση του Α1 , εκκαθαριστή της δημοτικής επιχείρησης με την επωνυμία «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ», αρχικού φορέα του ραδιοφωνικού σταθμού με τον διακριτικό τίτλο «ΞΕΝΙΟΣ 94,3 FM STEREO» Νομού Αττικής και ήδη «ΕΛΛΑΔΑ FM 94,3» Νομού Αττικής, με την οποία ζητά την ανάκληση των υπ' αριθμ. 358/2013 και 160/2022 αποφάσεων του ΕΣΡ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε την 2^α Σεπτεμβρίου 2024.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΑΖΙΔΟΥ

Δημοσιεύτηκε την 14^η Μαΐου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΤΕΡΠΗ ΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗ-ΔΡΙΛΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΑΖΙΔΟΥ